

„Avagy talán ettél a fáról, melytől tiltottalak, hogy arról ne egyél?”

(1Móz 3,11)

Ha egy kereszteződésben pirosra vált a jelzőlámpa, a jármű vezetője tudja, hogy meg kell állnia. A gyalogos tudja, hogy nem szabad az úttestre lépnie. Ha igen, akkor a saját és mások életét kockáztathatja. Nekünk, a bűneset utáni nemzedékeknek már teljesen nyilvánvaló, hogy ha valami olyat teszünk, ami tilos, akkor annak súlyos következményei lesznek. Az Édenkertben élt első emberpár nem tudta ezt. Ettek a tiltott fa gyümölcséből. Ádám és Éva miután szakítottak abból a gyümölcsből, fügefalevelekből körülkötőket készítettek maguknak, majd elrejtőztek az Édenkert fái között. Miért bűntek el? Mert szégyellték, amit tettek. De már késő volt. Isten amikor megkérdezte az embert, akkor az a felelősséget az asszonyra, az asszony pedig a kígyóra hárította.

Mi is számtalan tilalommal találjuk szembe magunkat életünk során. Különböző szabályokat kell betartani kisgyermek kortól idős korig. De vajon igyekszünk-e betartani ezeket a parancsokat? Most bűntben vagyunk. A bűnt lemondást vár tőlünk. Az önmagát piedesztálra emelt ember nem szívesen mond le bármiről is. A külső tényezők most mégis egyik napról a másikra sok mindent megváltoztatnak és átértékelnek bennünk.

Keresztyén testvérem! Az első emberpárt kiűzte Isten a paradicsomból. Nem azért, mert kegyetlen volt, hanem mert a bűn büntetését von maga után. Ha betartjuk az Úr parancsolatait, akkor később se magyarázkodnunk, se bűnhődnünk nem kell. Ádám és Éva felelősségvárása Kölcsey Ferenc szavait juttatja eszembe, aki a Parainesis Kölcsey Kálmánhoz című művében azt írja: „Ki nem tette azt, mit tennie kellett s lehetett vala, az boldog nem leszen. Ki pedig emberi s polgári kötelességeit híven teljesíté, az önértésében boldog lehet.” Ámen.

Imádság: *Atyám, hálás vagyok a gondviselésedért. Vezess engem mindig az egyenes úton, ahol minden tettemért vállalni tudom a felelősséget. Ámen.*

Sebestyén Elek Előd